

การขัดกันระหว่าง ประโยชน์ส่วนบุคคล กับ ประโยชน์ส่วนรวม

ม. 128

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561

- เจ้าพนักงานของรัฐ
ทุกตำแหน่ง
(เจ้าหน้าที่ของรัฐ
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ
และคณะกรรมการ ป.ป.ช.)

การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด

หลักการ

**ห้ามเจ้าพนักงานของรัฐรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
อันอาจคำนวณเป็นเงินได้**

และยังห้ามผู้ซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงาน
ของรัฐมาแล้ว **ยังไม่ถึง 2 ปี** ด้วย

หมายถึง สิ่งที่มีมูลค่า ได้แก่
การลดราคา การรับความบันเทิง
การรับบริการ การรับการฝึกอบรม
หรือสิ่งอื่นใดในลักษณะเดียวกัน

ข้อยกเว้น

เจ้าพนักงานของรัฐสามารถรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดได้ ในกรณีดังนี้

- 1 มีกฎหมายอนุญาตให้สามารถรับได้
เช่น การที่เจ้าพนักงานของรัฐเดินทางไปปฏิบัติ
ราชการต่างจังหวัด สามารถเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้
- 2 เป็นการรับจากบุพการี ผู้สืบสันดาน หรือญาติ
โดยจะต้องเป็นการให้ตามประเพณี หรือ
ตามธรรมเนียมจรรยาตามฐานานุรูป
- 3 เป็นการรับ โดยธรรมเนียมจรรยา จากบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ญาติ

คือ การรับจากบุคคลที่ให้กับในโอกาสเทศกาลหรือวันสำคัญ
รวมถึงการแสดงความยินดี การแสดงความขอบคุณ
การต้อนรับ การแสดงความเสียใจ หรือการให้ตามมารยาท
ที่ถือปฏิบัติกันในสังคม

ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

- การรับจากผู้ซึ่งมิใช่ญาติที่มีราคาหรือมูลค่าในการรับ
จากแต่ละบุคคล แต่ละโอกาส **ไม่เกิน 3,000 บาท**
หรือ
- การให้นั้นเป็นการให้ในลักษณะให้กับบุคคลทั่วไป

3,000

10

รูปแบบของการกระทำ
ที่เป็นการขัดกันระหว่าง

ประโยชน์ส่วนบุคคล
กับ **ประโยชน์ส่วนรวม**

สำนักงาน ป.ป.ช.

1 การรับผลประโยชน์ต่างๆ

ซึ่งผลประโยชน์ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น
ทรัพย์สิน ของขวัญ การลดราคา
การรับความบันเทิง การรับบริการ
การรับการฝึกอบรมหรือสิ่งอื่นใด
ในลักษณะเดียวกันนี้ และผลจากการ
รับผลประโยชน์ต่างๆ นั้น
อาจส่งผลต่อการตัดสินใจ

6 การใช้ทรัพย์สินของราชการ เพื่อประโยชน์ธุรกิจส่วนตัว

เป็นการที่เจ้าพนักงานของรัฐนำเอา
ทรัพย์สินของราชการซึ่งจะต้อง
ใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการเท่านั้น
ไปใช้เพื่อประโยชน์ของตนเองหรือ
พวกพ้อง หรือการใช้ให้ผู้อื่นได้บังคับบัญชา
ไปทำงานส่วนตัว

2 การทำธุรกิจกับตนเอง หรือเป็นคู่สัญญา

เป็นการที่เจ้าพนักงานของรัฐ โดยเฉพาะ
ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเข้าไปมี
ส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับหน่วยงาน
ที่ตนสังกัด โดยอาจจะเป็นเจ้าของบริษัท
ที่ทำสัญญาเอง

7 การนำโครงการสาธารณะลงในเขตเลือกตั้ง เพื่อประโยชน์ทางการเมือง

เป็นการที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
หรือผู้บริหารระดับสูงอนุมัติโครงการ
ไปลงพื้นที่หรือบ้านเกิดของตนเอง หรือ
การใช้งบประมาณสาธารณะเพื่อหาเสียง
เช่น การที่รัฐมนตรีอนุมัติ

3 การทำงานหลังจากออกจากตำแหน่งหน้าที่ สาธารณะหรือหลังเกษียณ

เป็นการที่เจ้าพนักงานของรัฐลาออกจากหน่วยงานของรัฐ
และไปทำงานในบริษัทเอกชนที่ดำเนินธุรกิจประเภทเดียวกัน
หรือบริษัทที่มีความเกี่ยวข้องกับหน่วยงานเดิม โดยบุคคล
ผู้เคยดำรงตำแหน่งสาธารณะมาก่อนมักจะรู้ข้อมูลความลับ
ขั้นตอนวิธีการทำงาน หรือมีอิทธิพลต่อเจ้าหน้าที่
ที่ยังดำรงตำแหน่งอยู่

8 การใช้ตำแหน่งหน้าที่เอื้อประโยชน์ แก่เครือญาติหรือพวกพ้อง

เป็นการใช้ตำแหน่งหน้าที่แสวงหาประโยชน์
แก่เครือญาติหรือพวกพ้อง หรืออาจจะ
เรียกว่า ระบบอุปถัมภ์พิเศษ เช่น การที่
เจ้าพนักงานของรัฐใช้อิทธิพลหรือ
ใช้อำนาจหน้าที่ทำให้หน่วยงานของตน

4 การทำงานพิเศษ

รูปแบบนี้มีได้หลายลักษณะ เช่น
ผู้ดำรงตำแหน่งสาธารณะดำรงบริษัท
ดำเนินธุรกิจที่เป็นการแข่งขันกับหน่วยงาน
หรือองค์การสาธารณะที่ตนสังกัด
หรือการรับจ้างเป็นที่ปรึกษาโครงการ

9 การใช้อิทธิพลเข้าไปมีผลต่อการตัดสินใจ ของเจ้าหน้าที่รัฐ หรือหน่วยงานของรัฐอื่น

เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองหรือ
พวกพ้อง เช่น เจ้าพนักงานของรัฐ
ใช้ตำแหน่งหน้าที่ข่มขู่ผู้ใต้บังคับบัญชา
ให้หยุดทำการตรวจสอบบริษัทของ
เครือญาติของตน

5 การรู้ข้อมูลภายใน

เป็นสถานการณ์ที่เจ้าพนักงานของรัฐ
ใช้ประโยชน์จากการที่ตนเองรับรู้ข้อมูล
ภายในหน่วยงาน และนำข้อมูลนั้น
ไปหาผลประโยชน์ให้กับตนเองหรือ
พวกพ้อง อาจจะไปหาประโยชน์
โดยการขายข้อมูลหรือเข้าเอาประโยชน์
เสียเอง

10 การขัดกันระหว่างประโยชน์ ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วน รวมรูปแบบอื่นๆ

คือพฤติกรรมของการขัดกันระหว่าง
ประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม
ที่นอกเหนือจาก 9 รูปแบบดังกล่าว

ความละอายและความไม่ทนต่อการทุจริต

STOP!

ความละอายต่อการทุจริต

หมายถึง การรู้สึกอายที่จะทำในสิ่งที่ไม่ถูกไม่ควร เช่น ละอายที่จะทำผิด ละอายใจ เป็นความละอายและความเกรงกลัวต่อสิ่งที่ไม่ดี ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม เพราะเห็นถึงโทษหรือผลกระทบที่จะได้รับการกระทำนั้น จึงไม่กล้าที่จะกระทำ ทำให้ตนเองไม่หลงทำในสิ่งที่ผิด นั่นคือมีความละอายใจ ละอายต่อการทำผิด

ลักษณะความละอาย แบ่งได้ 2 ระดับ

1. ความละอายระดับต้น

คือ ความละอายไม่กล้าที่จะทำในสิ่งที่ผิด เนื่องจาก

- กลัวว่าเมื่อตนเองได้ทำลงไปแล้วจะมีคนรับรู้
- หากถูกจับได้จะได้รับการลงโทษหรือได้รับความเดือดร้อนจากสิ่งที่ตนเองทำ

2. ความละอายระดับสูง

คือ แม้ว่าจะไม่มีใครรับรู้หรือเห็นในสิ่งที่ตนเองได้ทำลงไป ก็ไม่กล้าที่จะทำผิด เพราะนอกจากตนเองจะได้รับผลกระทบแล้ว ครอบครัว สังคมก็จะได้รับผลกระทบตามไปด้วย ทั้งชื่อเสียงของตนเองและครอบครัวก็จะเสื่อมเสีย

ความไม่ทนต่อการทุจริต

หมายถึง การแสดงออกต่อการกระทำที่เกิดขึ้นกับตนเอง บุคคลที่เกี่ยวข้อง หรือสังคมในลักษณะที่ไม่ยินยอม ไม่ยอมรับในสิ่งที่เกิดขึ้น สามารถแสดงออกได้ในลักษณะทั้งในรูปแบบของกริยาท่าทางหรือคำพูด

ตัวอย่าง

นาย A เห็นนาย B เรียกรับสินบนจากคนที่มาติดต่อรับบริการ นาย A จึงตักเตือนนาย B แสดงว่า นาย A ไม่ทนต่อการทุจริต และหากนาย B ไม่เรียกรับสินบน แสดงว่านาย B ละอายต่อการทุจริต

ถ้าเจ้าพนักงานของรัฐ ถูกผู้บังคับบัญชาสั่งให้กระทำการทุจริตต่อหน้าที่ จะต้องทำอะไร เพื่อป้องกันตัวเองจากความผิดนั้น

เจ้าพนักงานของรัฐต้องรับดำเนินการ
อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

1

ทำหนังสือโต้แย้งคำสั่ง หรือให้
ผู้บังคับบัญชากบถวนคำสั่ง
หรือให้ยืนยันคำสั่ง

2

แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.
ทราบถึงเบาะแสข้อมูล
หรือข้อเท็จจริงภายใน 30 วัน
นับแต่วันที่ได้กระทำการนั้น

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 มาตรา 134
ในกรณีเจ้าพนักงานของรัฐผู้ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเพราะถูกผู้บังคับบัญชาสั่งการให้ทำ ถ้าได้ทำหนังสือโต้แย้ง
หรือให้ผู้บังคับบัญชากบถวนคำสั่งหรือให้ยืนยันคำสั่งแล้ว หรือได้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบถึงเบาะแส ข้อมูล
หรือข้อเท็จจริงภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้กระทำการนั้น ให้เจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ